

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Kfv.II.37.620/2022/5.

A tanács tagjai: Dr. Kovács András a tanács elnöke

Dr. Figula Ildikó előadó bíró

Dr. Bögös Fruzsina bíró

Dr. Szilas Judit bíró

Dr. Tóth Kincső bíró

A felperes: felperes1

cím1

A felperes képviselője: Dr. Muhi Erika ügyvéd

cím2

Az alperes: Pest Megyei Kormányhivatal

cím3

Az alperes képviselője: jogi képviselő1 kamarai jogtanácsos

A per tárgya: gyámhatósági, örökbefogadási ügyben hozott közigazgatási döntés
jogszerűsége vizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Budapest Környéki Törvényszék
16.K.701.585/2021/19. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Budapest Környéki Törvényszék 16.K.701.585/2021/19. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 40.000 (negyvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2020. július 20-án terjesztette elő örökbefogadásra való alkalmasság megállapítására irányuló kérelmét az arra rendszeresített nyomtatványon a Pest Megyei Gyermekvédelmi Központ és Területi Gyermekvédelmi Szakszolgálatnál (a továbbiakban: TEGYESZ). Az örökbefogadásra való alkalmasság megítéléshez jogszabály által előírt eljárási cselekmények elvégzése után a TEGYESZ 2020. november 4-én kelt, 1310-4661/2020. iktatószámú javaslatában nyilatkozott arról, hogy a beszerzett háziorvosi vélemény, pszichológiai vélemény és környezettanulmány alapján, a 15/1998. (IV.30.) NM rendelet 145. § (8) bekezdése szerint a felperest alkalmasnak tartja arra, hogy egy egészséges vagy egészségügyi problémával küzdő 0-3 éves kor közötti fiúgyermeket örökbe fogadjon. Egyben felkérte a Pest Megyei Kormányhivatal Szentendrei Járási Hivatalát, (továbbiakban: elsőfokú gyámhatóság), hogy a felperes örökbefogadásra való alkalmasságát bírálja el, és a meghozott

határozata egy példányáról őt értesítse. Csatolta a rendelkezésére álló dokumentumokat, köztük a környezettanulmányt, és a pszichológusi véleményt, melyekben a felperes nyilatkozott arról, hogy 3 éve élettársi kapcsolatban él egy vele azonos nemű személlyel.

[2] A megkeresés alapján az elsőfokú gyámhatóság eljárást indított a felperes örökbefogadói alkalmassága ügyében, mely eljárásban meghallgatta a felperest, aki nyilatkozott arról, hogy jogilag egyedül fogadna örökbe, de a teljes örökbefogadási folyamatnál a párja jelen lenne, a feladatokat együtt látnák el. Ezek után az elsőfokú gyámhivatal 2020. november 25-én kelt PE-14/GYAM/1957-15/2020. számú határozatával megállapította, hogy a felperes „körülménye alapján, a gyermek örökbefogadására nem alkalmas”. A határozat indokolása szerint a rendelkezésre álló adatok ismeretében a felperes nem tekinthető egyedülállóként örökbefogadó személynek, az egyedülállóság ténye terén a rendelkezésre álló iratok és a jegyzőkönyvi nyilatkozat ellentétesek, mivel a felperes akként nyilatkozott, hogy jogilag egyedülállóként fogadna örökbe, de gyakorlatilag a párjával gondozná az örökbefogadott gyermekeket.

[3] A felperes az örökbefogadásra való alkalmatlansága tényét megállapító határozattal szemben kereseti kérelmet terjesztett elő. A per tartama alatt felügyeleti intézkedés keretében hozta meg az alperes 2021. június 1-jén kelt PE/GYAM/750-2/2021. számú végzését, amelyben az elsőfokú gyámhivatal kereseti kérelemmel támadott, PE-14/GYAM/1957-15/2020. számú határozatát megváltoztatta, és egyrészt megállapította, hogy az elsőfokú döntés formája végzés, másrészt a döntés rendelkező része megváltoztatásával a felperes örökbefogadásra való alkalmassága tárgyában indult eljárás megszüntetéséről döntött.

[4] A végzés indokolása idézte a Ptk. 4:120. § örökbefogadás általános feltételei szabályait, a Ptk. 4:122. § örökbefogadásra való alkalmasság megállapítása szabályait, az Ákr. 46. § (1) bekezdése kérelem visszautasítása, és az Ákr. 47. § (1) bekezdés a) pontja az eljárás megszüntetése szabályát. Rögzítette, hogy a felügyeleti szerv azt állapította meg, hogy a felperes jogilag egyedül kíván örökbe fogadni kérelme alapján, ellenben a rendelkezésre álló iratok szerint a vele egy háztartásban élő élettársával közösen szeretnének gyermeket nevelni. Mindebből arra a következtetésre jutott, hogy az elsőfokú gyámhatóságnak észlelnie kellett volna, hogy az eljárás lefolytatásának jogszabályban meghatározott feltételei hiányoznak, mert a felperes nem minősül egyedülállónak, ez a tény pedig önmagában akadályát képezte az eljárás megindításának, azaz a kérelem visszautasításának lett volna helye.

[5] A végzés indokolása szerint erre tekintettel az elsőfokú hatóság határozata jogszabálysértő, és az Ákr. 121. § (1) bekezdés b) pontja és (2) bekezdése szerint annak megváltoztatásáról kellett döntenie.

[6] A felperes az eljárást megszüntető végzéssel szemben is kereseti kérelmet terjesztett elő, az így megindult közigazgatási pert (Budapest Környéki Törvényszék 16.K.701.751/2021.) a közigazgatási bíróság egyesítette, az elsőfokú gyámhivatalt a perből elbocsátotta, megállapítva, hogy a megszüntető végzést követően az elsőfokú hatóságnak nem maradt bíróság által felülvizsgálható döntése.

A kereseti kérelem és a védirat

[7] A felperes keresetében elsődlegesen a végzés megváltoztatását, másodlagosan annak megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. A kereseti kérelem szerint a felperes esetében az Ákr. 46. § (1) bekezdés a) pontjában rögzített kötelező megszüntetési ok nem állt fenn. Nyilatkozott arról, hogy azért volt kénytelen egyedüli örökbefogadóként kérni örökbefogadásra való alkalmassága megállapítását, mert házasságot azonos nemű élettársával nem köthet. Utalt arra, hogy az eljárás során nem titkolta el élettársi kapcsolatát. Hangsúlyozta, hogy a jogi szabályozás szerint bár közösen csak házastársak fogadhatnak örökbe gyermeket, de örökbefogadó személy bárki lehet családi állapotától függetlenül. Hangsúlyozta, hogy a Ptk. 4:121. § szabályozza azt, hogy ki lehet örökbefogadó személy, mely rendelkezés a kizáró okokról is rendelkezik, de a felperes esetében nincs olyan kizáró ok, amely az örökbefogadásra való alkalmatlanságát alátámasztaná. Álláspontja szerint a bejegyzett élettársi kapcsolatban állók egyedüli örökbefogadó személyként fogadhatnak örökbe gyermeket.

[8] A kereseti kérelem szerint az elsőfokú hatóságnak kötelessége volt eljárni, és az Ákr. 35. § (1) bekezdése alapján kérelem alatt minden olyan nyilatkozatot érteni kell, amelyben az ügyfél a hatóság eljárását kívánja, és az Ákr. 38. § alapján ha tényállás-tisztázási kötelezettsége keletkezik, szükség esetén az Ákr. 44. § alapján az ügyfelet hiánypótlásra hívhatja fel. Utalt arra, hogy a TEGYESZ egy 2012-ben közzétett örökbefogadásra vonatkozó tájékoztatója szerint az élettársak esetében csak az egyik fél tudja jogilag elindítani az eljárást.

[9] Az alperes védiratában a felperes keresetének az elutasítását kérte. Hangsúlyozta, hogy a hatóság nem volt köteles a szakszolgálat javaslatával megegyező tartalmú döntést hozni, a javaslathoz csatolt bizonyítékokat pedig az Ákr. 62. § szerint szabad meggyőződése szerint kellett értékelnie.

[10] Utalt arra, hogy a Ptk. az egyedülálló fogalmát nem szabályozza, de a köznap értelemben az azt jelenti, hogy az adott személy egyedül él. A felperes az örökbefogadói alkalmasság megállapításához szükséges formanyomtatványon egyes szám első személyben fogalmazott, amely egyedülállóságát feltételezte, holott a felperesnek élettársa van. Ebből következően a kérelem ellentmondásos volt, ami alátámasztja az eljárás megindításához szükséges feltétel hiányát. Az alperes szerint a kérelem tartalmilag elbírálhatatlan volt, ezért az Ákr. 35. §-ból adódóan a kérelemre induló eljárás nem volt lefolytatható.

A Budapest Környéki Törvényszék ítélete

[11] A közigazgatási bíróság a felperes kereseti kérelmét alaposnak találta, és a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 89. § (1) bekezdés a) és b) pontja alkalmazásával az eljárást megszüntető végzést megsemmisítette, és az elsőfokú gyámhatóságot az eljárás lefolytatására kötelezte.

[12] Az ítélet indokolása rögzítette, hogy a közigazgatási jogvitában eldöntendő kérdés az volt, hogy az eljárás megszüntetésének alperes által hivatkozott törvényes feltételei fennálltak-e. E körben megállapította, hogy az eljárás megszüntetésének feltételei az alperes végzésében hivatkozott, általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvényben

hivatkozott szabályai alapján nem álltak fenn, másrészt az alperes végzésének indokolása a visszautasítás okának megjelölése körében hiányos.

[13] Az Ákr. 46. § (1) bekezdés és Ákr. 47. § (1) bekezdés a) pontjára történő alperesi hivatkozással összefüggésben utalt arra, hogy bár az Ákr. idézett rendelkezése nem tartalmaz tételes felsorolást arra nézve, hogy mely esetben hiányzik az eljárás megindításának jogszabályban meghatározott feltétele, de a törvényhez fűzött jogalkotói indoklásból és az Ákr. kérelem elbírálásával kapcsolatos rendelkezéseinek összességéből az a következtetés volt levonható, hogy mind a visszautasítás, mind az Ákr. 47. § (1) bekezdés a) pontja szerinti megszüntetésnek csak akkor lett volna helye, ha az adott ügyben az eljárás jogszerű megindítása kizárt lett volna, és az a hatóság eljárási cselekményével sem lett volna orvosolható. A bíróság álláspontja szerint az adott ügyben ezek a feltételek nem álltak fenn. A felperes ugyanis egyértelmű kérelmet terjesztett elő, a felperes által előadottak alapján a felperes kérelme és családi helyzete, valamint az ügyben ennek kapcsán elbírálandó jogkérdés egyértelmű volt. Ebből következően alaptalanul hivatkozott az alperes a kérelem értelmezhetetlenségére és ellentmondásosságára, a felperes kérelméről ugyanis az elsőfokú hatóságnak érdemben kellett döntenie.

[14] Az ítélet indokolása utalt arra, hogy az eljárás megindulásakor hatályos Ptk. 4:120-4:121. §-ok nem zárták ki, hogy az élettársi kapcsolatban élő személy örökbefogadást kezdeményezzen, a 4:120. § (5) bekezdés kizárólag egy preferencia sorrendet állapít meg az örökbefogadás során a házastársak javára. Ebből következően az a körülmény, hogy a felperes élettársi kapcsolatban élőként az örökbefogadásra való alkalmasságának megállapítását csak egyedülállóként tudta kérni, önmagában nem alapozza meg a felperes kérelmének Ákr. 46. § (1) bekezdése alapján történő visszautasítását.

[15] Az ítélet indokolása szerint az Ákr. 81. § (1) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettséget sérti az a végzésbeli indoklás, amely kizárólag azt a körülményt rögzítette, hogy kizárt az eljárás megindítása, mivel a felperes nem minősül egyedülállónak. Az indoklás szerint az alperes indoklásának le kellett volna vezetnie, hogy a felperes kérelme mely jogszabályt sért, pontosan milyen okból, mely jogszabályban meghatározott feltétele hiányzik az eljárás megindításának. Ez pedig az alperes végzéséből hiányzott, a védírat pedig nem pótolhatta az alperes döntésének hiányos indoklását, és azt a bíróság sem pótolhatja jogszerűen.

[16] A megismételt eljárásra az elsőfokú hatóságnak azt az útmutatást adta, hogy a kérelmet érdemben kell elbírálnia, és az Ákr. 81. § (1) bekezdésének megfelelő indokolt döntést kell hozni, annak figyelembevételével, hogy a kérelem benyújtásakor hatályos szabályozás szerint nem alapozza meg sem a kérelem visszautasítását, sem a felperes alkalmatlanságát, önmagában az a körülmény, hogy az élettársi kapcsolatban álló felperes alkalmassága megállapítását egyedülállóként kérte.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[17] A jogerős ítélettel szemben az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben a Kp. 121. § (1) bekezdésére figyelemmel az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új döntés meghozatalára utasítását kérte.

[18] A felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontjára és b) pontjára figyelemmel indítványozta, egyrészt állította, hogy az Ákr. 38. §-ban foglalt rendelkezés, azaz a kérelem tartalom szerinti elbírálása értelmezése, és hogy mely esetben szükséges megindítani a közigazgatási hatósági eljárást, a tartalom szerinti elbírálás elve alapján különleges súlyú jogkérdésnek minősül, míg a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés körében a Kfv.I.37.071/2022/7. számú ítéletre hivatkozott.

[19] A felülvizsgálati kérelem állítása szerint a felperes kérelme tartalmilag elbírálhatatlan volt. Utalt arra, hogy az Ákr. 38. § szerint a kérelmet tartalom szerint kell elbírálni akkor is, ha az nem egyezik az ügyfél által használt elnevezéssel. Értelmezhető kérelem nélkül a hatósági eljárást nem lehet lefolytatni, és bár a konkrét ügyben a kérelem formailag létezett, de az Ákr. 38. § értelmében egy formailag meglévő kérelem is csak akkor bírálható el, ha az elbírálható tartalommal rendelkezik. Érvelése szerint a konkrét ügyben az a körülmény, hogy a felperes egyedülállókénti örökbefogadásra irányuló kérelmet terjesztett elő, ugyanakkor az előzményi iratokból megállapítható volt, hogy élettársával együtt él, azt a következményt vonta maga után, hogy a kérelem tartalma nem volt megállapítható, a kérelem nyilvánvaló ellentmondásban szenvedett, ez az ellentmondás oly mértékű volt, amely alapján a kérelem nem volt elbírálható.

[20] Az alperes érvelése szerint az elbírálásra alkalmas kérelem megléte az eljárás megindításának jogszabályban meghatározott feltétele. Ebből következően mivel a konkrét ügyben ilyen kérelem hiányzott, az eljárás megszüntetésének az Ákr. 47. § (1) bekezdés a) pontja alapján helye volt, ugyanis a kérelem visszautasításának lett volna helye, hiszen az eljárás megindításának jogszabályban meghatározott feltétele, azaz az egyértelmű pontos tartalommal bíró kérelem hiányzott.

[21] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban való fenntartását kérte, állítva, hogy jogilag és ténybelileg is megalapozott döntést hozott a bíróság.

[22] Hangsúlyozta, hogy a jogerős ítélet helyesen értékelte, hogy esetében nem álltak fenn az Ákr. 47. § (1) bekezdés a) pontja, illetve Ákr. 46. § (1) bekezdés a) pontja szerinti, kérelem visszautasítása jogszabályi feltételei.

[23] A felülvizsgálati ellenkérelem szerint a jogi lehetősége és az a tény, hogy nem egyedül fogja nevelni az örökbe fogadandó gyermeket, egymást nem zárják ki. Hangsúlyozta, hogy neki joga van élettársával nevelni a gyermeket, aki ez esetben nevelőszülő lesz a Ptk. 4:154. §-a értelmében. Utalt arra, hogy akkor járt volna el rosszhiszeműen, ha elhallgatja a bejegyzett élettársa létezését.

[24] Az ellenkérelem szerint a felperestől mint laikus személytől nem volt elvárható, hogy jogi szakkifejezések pontos jelentését ismerje, pláne úgy, hogy az örökbefogadással foglalkozó állami szervezetek is helytelenül használták évekig és használják mai napig az egyedülálló kifejezést, melynek körében utalt a TEGYESZ honlapján elérhető útmutatóra. Utalt arra, hogy valamennyi kiadványban egyedülálló szerepel az egyedüli örökbefogadó helyett, ezért kényszerült arra, hogy ő is ezt a fogalmat használja a kérelem benyújtásakor.

[25] A felperes szerint nem volt állítható, hogy kérelme bármilyen ellentmondásban szenvedett volna, és amennyiben ezt a hatóság mégis úgy gondolta volna, akkor tisztázhatta volna a tényállást a körben, hogy az egyedülálló kifejezés az ő esetében az egyedüli örökbefogadást jelenti.

[26] A felülvizsgálati ellenkérelem szerint a tartalom szerinti elbírálás elve azt a kötelezettséget is rója az eljáró hatóságokra, hogy szükség esetén elmagyarázza a laikus ügyfél számára, hogy mit jelent jogszabályok értelmében az egyedülálló és ehhez képest mit jelent az egyedüli örökbefogadó.

A Kúria döntése és jogi indokai

[27] Az alperes felülvizsgálati kérelme a következők miatt nem alapos.

[28] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ad) alpontjában meghatározott ok alapján befogadta, majd a jogerős ítéletet a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 108. § (1) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között, a rendelkezésre álló iratok alapján felülvizsgálta, és ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns tényállásból az irányadó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával okszerű jogi következtetést levonva rendelkezett az alperes döntése megsemmisítéséről, és a közigazgatási szerv új eljárásra kötelezéséről, ezáltal érdemben helyes döntést hozott.

[29] A Kúria a Budapest Környéki Törvényszék felülvizsgálni kért ítélete jogi indokolásával egyetért, azt megismételni nem kívánja, pusztán a felülvizsgálati kérelemben és ellenkérelemben felhozottakra tekintettel a következőket emeli ki.

[30] A felülvizsgálati kérelem alaptalanul állította, hogy az eljáró bíróság tévesen állapította meg, hogy a kérelem egyértelmű volt, és hogy a felperes kérelmét érdemben kellett volna értékelni. Ezzel szemben a Budapest Környéki Törvényszék ítélete helyesen állapította meg ítélete indokolásában, hogy a felperes által előadottak alapján a felperes kérelme, családi helyzete és az ügyben ennek kapcsán elbíráló jogkérdés teljesen egyértelmű volt.

[31] A felülvizsgálati kérelem alaptalanul állította, hogy az eljáró bíróság ítélete megsértette az Ákr. 38. §-ban megfogalmazott tartalom szerinti elbírálás elvét, mert amellett, hogy az Ákr. 38. § rendelkezése az eljáró közigazgatási szervre rögzíti a kérelem tartalom szerinti elbírálásának az elvét, a felülvizsgálni kért ítélet tényállásszerűen pontosan értékelve rögzítette, hogy a felperes kérelmének pontos tartalma az eljáró hatóság számára megállapítható volt.

[32] A kérelem visszautasításának Ákr. 46. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott esete, azaz az eljárás megindításának jogszabályban meghatározott feltétele hiánya megállapíthatósága, bár az Ákr. szövegezésében nem nyert tételes felsorolású szabályozást, absztrakt fogalom, és esetről esetre vizsgálendő, de megállapítható, hogy jellemzően

eljárásjogi feltételek hiányához kapcsolható. Az ügy érdemére vonatkozó, az ügy érdemét érintő anyagi jogi kérdések nem kerülhetnek az Ákr. 46. § (1) bekezdés a) pontja, az eljárás megindításának jogszabályban meghatározott feltétele hiánya kategóriájába.

[33] Az örökbefogadásra való alkalmasság tárgyában folyó eljárás érdemére tartozik tehát, hogy a felperes felvállalt, és a hatóság előtt is kinyilatkoztatott élettársi kapcsolata, további egyéb körülményei miatt alkalmas-e az örökbefogadásra.

[34] A törvényszék ítélete helyesen állapította meg, hogy az elsőfokú hatóságnak a felperes kérelmét érdemben kell elbírálnia, azon jogértelmezés mellett, hogy a kérelem benyújtásakor hatályos szabályozás nem alapozza meg sem a kérelem visszautasítását, sem a felperes alkalmatlanságát önmagában az a körülmény, hogy az élettársi kapcsolatban álló felperes alkalmassága megállapítását egyedülállóként kérte.

[35] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott kúriai döntéstől való eltérés kérdését is, és megállapította, hogy arra az alperes alaptalanul hivatkozott. A Kfv.VII.37.743/2021/5. számú ítélete amellet, hogy egy útlejegyzési ügyben született, annak indokolása [30] és [31] pontja azt állapította meg, hogy kérelemre induló eljárásokban csak a kérelemnek minősülő beadvány előterjesztésével keletkezik egy közigazgatási szervnek eljárási kötelezettsége, mely kúriai döntésben megnyilvánuló elvi tételtől a felülvizsgálni kért törvényszéki ítélet nem tért el.

[36] A Kúria gyakorlata egységesnek nevezhető abban, hogy a kérelem tartalmi hiányossága miatt egyebekben hiánypótlásnak van helye, és a hatóságnak aktív szerepet kell játszania az ügyféllel való együttműködés során (Kfv.II.37.431/2009/7.).

[37] A fentiekre figyelemmel a Kúria, figyelemmel arra, hogy a felülvizsgálni kért határozat a jogszabályoknak megfelelt, és a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben nem tért el, a Kp. 121. § (2) bekezdése alkalmazásával a törvényszék ítéletét hatályában fenntartotta.

A határozat elvi tartalma

[38] *A hatósági ügy érdemére vonatkozó anyagi jogi feltételek hiánya elutasítási ok, és nem visszautasítási ok. A hatósági ügy érdemét érintő anyagi jogi kérdés nem lehet az Ákr. 46. § (1) bekezdés a) pontja alá eső kérelem visszautasítási ok.*

Záró rész

[39] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 107. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson bírálta el.

[40] A Kúria a pervesztes alperest a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a

felperes felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltségének a megfizetésére. Ennek összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése szerint a csatolt megbízási szerződésre figyelemmel állapította meg.

[41] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 62. § (1) bekezdés h) pontja alapján feljegyzett, és a 39. § (3) bekezdés d) pont és 50. § (1) bekezdésben foglalt rendelkezés alapján megállapított 70.000 forint felülvizsgálati eljárási illetéket az alperest az Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján megillető személyes illetékmentesség folytán az állam viseli.

[42] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2022. november 16.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Figula Ildikó s.k. előadó bíró,
Dr. Bögs Fruzsina s.k. bíró, Dr. Szilas Judit s.k. bíró, Dr. Tóth Kincső s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő